

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 06.04.1979, sp. zn. 1 Tz 11/79, ECLI:CZ:NS:1979:1.TZ.11.1979.1

Číslo: 5/1980

Právní věta: Trest zákazu činnosti lze vyslovit jen ohledně takové činnosti, v souvislosti s kterou se pachatel dopustil trestného činu. Tato souvislost musí být přímá, bezprostřední. Nestačí, že pachatel projeví trestným činem morální nezpůsobilost k výkonu činnosti.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 06.04.1979

Spisová značka: 1 Tz 11/79

Číslo rozhodnutí: 5

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Zákaz činnosti

Předpisy: 140/1961 Sb. § 49 odst. 1
§ 244 odst. 1 141/1961 Sb. § 267
§ 58 odst. 1 písm. a
§ 59 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil rozsudek okresního soudu v Nymburce ze dne 19. 9. 1978 sp. zn. 2 T 374/78 ve výroku o trestu zákazu činnosti.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu v Nymburce ze dne 19. 9. 1978 sp. zn. 2 T 374/78 byl obviněný M. P. uznán vinným trestným činem pohlavního styku s osobou téhož pohlaví podle § 244 odst. 1 tr. zák. a odsouzen k trestu odnětí svobody na osmnáct měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 59 odst. 1 tr. zák. na zkušební dobu tří roků. Dále mu byl uložen podle § 49 odst. 1 tr. zák. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu učitelského povolání na všech školách na dobu tří roků. Rozsudek nabyl právní moci dne 6. 10. 1978.

Proti tomuto rozsudku podal generální prokurátor ČSR stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněného M. P. Stížnost vytýká napadenému rozsudku porušení zákona v ustanovení § 49 odst. 1 tr. zák. s tím, že v rozporu s tímto ustanovením byl uložen obviněnému trest zákazu činnosti, neboť jeho trestná činnost neměla k výkonu učitelského povolání žádný vztah.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl porušen.

Okresní soud správně zjistil, že obviněný M. P. dne 5. 7. 1987 potkal v P. jemu neznámého chlapce, kterým byl K. J., nar. 27. 11. 1961, a který tam čekal na autobus. Zastavil se u něho, dal se s ním do rozhovoru, při němž se dozvěděl, že mu je sedmnáct let a nakonec ho přivedl do svého bytu. V bytě pak obviněný, přestože věděl, že mu není ještě osmnáct let, K. J. částečně svlékl a sahal mu na přirození. Kromě toho jej líbal na krku. Obviněný také mladistvého vyzýval, aby jeho jednání opětoval, což K. J. odmítl. Toto jednání soud také správně posoudil jako trestný čin pohlavního styku s osobou téhož pohlaví podle § 244 odst. 1 tr. zák. Výrok o vině je tedy v souladu se stavem věci i se zákonem. Správný je i výrok o trestu odnětí svobody.

Nejvyšší soud ČSR však shledal, že okresní soud pochybil, když obviněnému uložil i trest zákazu činnosti. Ze zprávy Městského národního výboru v P. sice vyplývá, že obviněný M. P. v roce 1978 externě vyučoval na střední škole společného stravování v P. Z výsledků provedeného dokazování však nevyplývá, že by se obviněný trestného činu, jímž byl uznán vinným, dopustil v souvislosti s touto činností. Seznámení obviněného s poškozeným bylo čistě náhodné. Nebylo proto možné obviněnému uložit trest zákazu učitelského povolání, protože lze zakázat jen takovou činnost, v souvislosti s kterou se dopustil trestného činu. Tato souvislost musí být přímá, bezprostřední. Nestačí, že pachatel projeví trestným činem morální nezpůsobilost k výkonu činnosti.